

Marededéu dels Torrents

L'Espunyola

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Església de Sant Martí de Correà

Coordenades:

Latitud: 42.0535
Longitud: 1.76796
UTM Est (X): 398050
UTM Nord (Y): 4656451

Classificació

Número de fitxa 08078 - 123
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Necessita una actuació de manteniment i millora.
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Solsona. Palau Episcopal, 25280 Solsona.

Fitxes associades:

[Santuari de la Marededéu dels Torrents](#)

[Bressol de la Marededéu.](#)

Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dc., 22/09/2010 - 02:00

Descripció

La imatge de la Maredeu dels Torrents és una talla de fusta policromada. És d'estil romànic i cronològicament es situa a inicis del segle XIII. Es tracta d'una maredeu asseguda en un senzill setial, vesteix una túnica subjectada a la cintura i a sobre les espatlles un mantell que li baixa pel costat dret tot replegant-se cap als genolls, els quals cobreix i també part de les cames, tot deixant al descobert el tòrax i part dels braços. El mantell i la túnica són tallats amb tot de plects que li atorguen cert realisme a més de marcar les formes del cos; se li poden veure les puntes de les sabates. La cara és més aviat esquemàtica, té aspecte tendre i fina; les celles són pintades i els ulls grossos en una cavitat poc profunda, el nas és proporcionat i punxegut, la boca de mida regular, i la barba allargada i acabada arrodonida; al cap porta una toca que també li cobreix les espatlles i que és suportada per una mena de corona rústica i senzilla, se li poden veure els cabells ben pentinats, amb una clenxa central que els reparteix cap ambdós costats, i als extrems són cargolats, els porta col·locats de manera que se li poden veure les orelles. La mare té a la mà dreta una fruita i a l'esquerra el Fill, que és assegut en el seu braç amb les cames recolzades sobre el genoll esquerre de la Mare. L'Infant també porta una túnica i un mantell a l'estil de la Mare, a sota en surten les puntes dels peus descalços, i al cap una còfia sota la qual podem veure els cabells lleugerament cargolats; a la mà esquerra sosté un llibre obert on podem llegir IHS i amb la mà dreta dona la benedicció. La talla està pintada amb colors vius, les túniques són vermelles, en la Mare és decorada amb rodones de color blau-verd i puntets grocs, i els mantells són de color verd intens. En les descripcions recollides en la bibliografia s'assenyala que l'aspecte de la Mare evoca una dona senzilla, humil i pietosa, que inspira confiança i simpatia, és d'aspecte tendre; el conjunt és delicat, elegant i proporcionat amb bon sentit de la mesura. La imatge és estàtica amb una postura amanerada, és de caire rústic però l'esquematisme i el resultat del conjunt demostren ser obra d'un artista traçut i coneixedor del seu treball. La imatge de la Maredeu dels Torrents procedeix de l'església dels Torrents, tot i que ja fa uns quants anys que és venerada a l'església de Sant Martí de Correà. Aquí ocupa un lloc privilegiat, a la part central de l'altar Barroc que presideix el temple, sota la imatge principal, la de Sant Martí.

Observacions:

Actualment l'església de Sant Martí de Correà, està tancada al públic, ja que està pendent d'una obra de restauració degut a que s'hi van detectar importants esquerdes en la seva estructura. Es creu que en breu podrien començar les obres.

Història

L'indret dels Torrents consta documentat des del segle XIII, època en que en el lloc del santuari marià devia haver-hi una capella romànica on s'hi venerava la Maredeu dels Torrents; la construcció de l'actual edifici és obra del segle XVIII, amb una ampliació del segle XIX (1884) que conforma la present façana i campanar. Segons la tradició, consta que als segles XII i XIII l'església era servida per una comunitat de clergues i llecs de donats (VVAA:1985:256-257). En la visita del deganat de la Vall de Lord el 1314 figura el santuari com a parròquia i s'hi esmenta que tenia una hospitalitat i se'n feia càrrec el rector del Cint. Al segle XVIII l'església consta com a sufragània del Cint i sembla que al cap de poc temps quedà abandonada fins a la construcció del nou temple.

Bibliografia

BACH, A. (2002): Montmajor i el seu comú. Ajuntament de Montmajor. SERRA, Rosa. (et al.) (1991): Guia d'Art del Berguedà. Ed. Consell Comarcal del Berguedà Patronat del Centre d'Estudis del Berguedà, Berga. SITJES I MOLINS, X. (1986): Esglésies romàniques del Bages, Berguedà i Cardener. Ed. Llibreria

Sobrerroca. Manresa. TORRES, C.A.(1905): "Itinerari per les Valls Altes del Llobregat. Berguedà", p. 167, Barcelona. VIGUÉ, Jordi i BASTARDES, Albert (1978: 49-50). "El Berguedà. Monuments de la Catalunya Romànica 1". Artstudi Eds. Barcelona. VV.AA.(1981): "Gran geografia Comarcal de Catalunya", vol. 2, El Berguedà, Barcelona. VVAA. (1985: 256-257): "Catalunya Romànica. XII. El Berguedà", Fundació Enciclopèdia Catalana, Barcelona. VV.AA. (1994:137-141): "Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà", vol.5, Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

